

Development and validation of Academic Imposter Scale among Nursing Students

Farzaneh Fadavi

Ph.D. Student in Educational Psychology, Sanandaj Branch, Islamic Azad University, Sanandaj, Iran.

Farzad Zandi *

Assistant Professor, Psychology Dept., Qorveh Branch, Islamic Azad University, Qorveh, Iran.

Houshang Jadidi

Assistant Professor, Psychology Dept., Sanandaj Branch, Islamic Azad University, Sanandaj, Iran.

Abstract

This study aimed to develop and investigate the factor structure of the academic imposter scale among nursing students. The research method was descriptive correlational research that the statistical population consisted of all students of Kurdistan University of Medical Sciences who were selected using a simple random sampling method. Based on G*power the software A sample size was randomly selected as 220 students of the paramedical school. To collect information, theoretical and empirical sources were used to plan the initial design of educational pretension and after a researcher-made tool based on practical and experimental foundations, which included 39 questions. SPSS and AMOS with psychometric and confirmative analysis methods were used to analyze the data. The results of analyzing theoretical and empirical basics associated with academic imposter 39 markers about an academic imposter in 5 main components of disability, external control, and family support, the expectations of others, felt deception and felt guilty. The result in statistical analysis of the confirmatory factor analysis showed that the RMSEA was confirmed by 0.068 and ultimately proved that the tool with five final components based on quantitative results. Finally, based on the results obtained in this study and the consistency of these results, with theoretical and empirical foundations, the conclusion is that educational instruments in this study can use to detect individuals with the academic imposter and relate to other variables affecting academic performance Use.

Keywords: validation, Imposter, Academic Imposter, Scale.

* Corresponding Author: farzadzandi547@yahoo.com

How to Cite: Fadavy, F., Zandi, F., & Jadidi, H. (2022). Compilation of The Factor Structure of Academic Imposter Scale among Nursing Students. *Quarterly of Educational Measurement*, 12(48), 53-75. doi: 10.22054/jem.2023.62480.2204

(تدوین و اعتباریابی مقیاس وانمودگرایی تحصیلی بین دانشجویان پرستاری) □

دانشجوی دکتری رشته روانشناسی تربیتی، واحد سندج، دانشگاه آزاد اسلامی،
سندج، ایران

فرزانه فدوی

استادیار گروه روانشناسی، واحد قزوین، دانشگاه آزاد اسلامی، قزوین، ایران

فرزاد زندی *

استادیار گروه روانشناسی، واحد سندج، دانشگاه آزاد اسلامی، سندج، ایران

هوشمنگ جدیدی

چکیده

هدف پژوهش تدوین و بررسی ساختار عاملی مقیاس وانمودگرایی تحصیلی بین دانشجویان پرستاری بود. تحقیق همبستگی و از نوع تحقیقات توصیفی بوده و جامعه آماری شامل دانشجویان پرستاری دانشگاه علوم پزشکی استان کردستان بود. برای انتخاب نمونه از روش نمونه‌گیری تصادفی ساده استفاده گردید. بر اساس نرم افزار G*power حجم نمونه‌ای به اندازه ۲۲۰ نفر از دانشجویان دانشکده پیراپزشکی به صورت تصادفی انتخاب شدند. برای جمع آوری اطلاعات ابتدا از منابع نظری و تجربی برای طراحی اولیه سؤالات وانمودگرایی تحصیلی استفاده شد. سپس از ابزار محقق ساخته مبتنی بر مبانی نظری و تجربی که شامل ۳۹ سؤال بود، استفاده شد. برای تجزیه و تحلیل داده‌ها از روش‌های روان‌سنجی و روش تحلیل عاملی تأییدی با استفاده از نرم افزارهای SPSS و AMOS استفاده گردید. نتایج تحلیل مبانی نظری و تجربی مرتبه با وانمودگرایی تحصیلی، ۳۹ نشانگر را در این ارتباط در ۵ مؤلفه اصلی: احساس ناتوانی، کنترل بیرونی و حمایت‌های خانوادگی، انتظارات دیگران، احساس فریبکاری و احساس گناه مشخص نمود. تحلیل‌های آماری مقدار ریشه دوم میانگین مجدولرات خطای تقریبی (RMSEA) برابر با ۰/۰۶۸ بوده و درنهایت ابزار وانمودگرایی با ۵ مؤلفه نهایی مورد تأیید قرار گرفت. بر اساس نتایج و همخوانی با مبانی نظری و تجربی نتیجه‌گیری می‌شود که ابزار وانمودگرایی تحصیلی که در این پژوهش تدوین گردید را می‌توان برای تشخیص افراد با وانمودگرایی تحصیلی و ارتباط آن با سایر متغیرهای مؤثر بر عملکرد تحصیلی مورد استفاده قرارداد.

کلیدواژه‌ها: اعتباریابی، مقیاس، وانمودگرایی، وانمودگرایی تحصیلی

مقدمه

زندگی تحصیلی یکی از مهم‌ترین ابعاد زندگی افراد و جوامع است، به طوری که موفقیت و رضایت از تحصیل نشان‌دهنده پیشرفت و هدفمند بودن آن جامعه می‌باشد (صدوقی و همکاران، ۱۳۹۶). علیرغم تمام توجه دستگاه‌های آموزشی به زندگی تحصیلی، مشاهده می‌شود که دانشجویان با وجود برخورداری از درجات و امتیازات عالی تحصیلی و پیشرفت‌های بالا در آزمون‌های استاندارد، موفقیت را به صورت یک حس درونی تجربه نکرده و آن را به عنوان بازخوردی از توانایی شخصی خویش نمی‌پذیرند (Chand & Kumar, 2018). به عبارت دیگر، آن‌ها قادر نیستند موفقیت خود را به ویژگی‌های درونی خود مانند توانایی، هوش یا مهارت‌های فردی نسبت دهند (Sakulku & Alexander, 2011). چنین پدیده‌ای می‌تواند نشان از بروز پدیده وانمودگرایی¹ در افراد باشد. پدیده وانمودگرایی یک تجربه روان‌شناختی از فریبکاری هوشمندانه و ماهرانه² ادراک شده است که افراد فارغ از جنسیت و زمینه موفقیتشان، هنگام روبرو شدن با وظایف مرتبط با پیشرفت آن را تجربه می‌کنند. این پدیده برای اولین بار توسط Clance and Imes (1978) در گروهی از زنان تحت معالجه مشاهده شد و به عنوان یک تمایل منحصر به فرد برای افراد موفق تعریف گردید (Mak et al., 2019). وانمودگرایان کسانی هستند که از نظر دیگران موفق هستند ولی خودشان در درک خود به عنوان یک فرد موفق یا باهوش، ناتوان هستند. در واقع آنان موفق و شایسته هستند اما این نگرش را درونی نکرده‌اند (McElwee & Yurak, 2010). علی‌رغم کسب موفقیت، از پیشرفت‌های خود لذت نمی‌برند و تصور می‌کنند دیگران برداشتی فراتر از توانایی آنان دارند (Cokley et al., 2017؛ به نقل از کلانی راد و همکاران، ۱۳۹۹). وانمودگرایان نسبت به دستاوردهای خود تردید داشته و همیشه نگران هستند که ممکن است به عنوان یک فرد فریبکار شناخته شوند (Maqsood et al., 2018).

بر اساس فرضیات کلانس افرادی که در یک رشته تحصیلی یا شغلی انگیزش پیشرفت بالایی دارند، احساساتی خیالی و کاذب در جهت فریبکاری داشته و خود را لایق و مستحق تعریف و تمجید نمی‌دانند. این افراد باور دارند که موفقیتشان بیشتر ناشی از تلاش آن‌هاست و نه بهره‌هوشی زیاد (Safarzadeh et al., 2012).

1. Imposter phenomenon

2. Intellectual and Professional Fraudulence

تعريف و تمجید یا شناخته شدن به خاطر دستاوردها و یا دریافت بازخورد مثبت، مشکل دارند به طوری که دائماً روی بازخورد منفی به عنوان دلیلی برای کمبودها، اشتباهات یا شکست‌هایشان تمرکز می‌کنند و از شرمندگی و تحقیرشدن به خاطر شکست و احساسات نابخردانه می‌ترسند (Chand & kumar, 2018). از نظر آنان تعريف و تمجیدها در حقیقت نشانه این است که توانسته‌اند دیگران را فریب دهنده طوری که باور کنند افرادی موفق هستند (Sonnak & Towell, 2001) فریبکاری آنان آشکار و برملا می‌شود (Cisco, 2018)؛ و تمایل دارند که موفقیت خود را به جای منابع کنترل درونی، به منابع کنترل بیرونی مانند شانس، تقدیر و اطرافیان مقتدر (Parker, 2005)، شناخت درست افراد، در زمان و مکان مناسب بودن و یا به‌واسطه امتیازات بین فردی مانند جذابیت و انطباق‌پذیری نسبت دهند (Chand & kumar, 2018).

(Leary 2000)، سه مشخصه برای وانمودگرایی بیان می‌کند: اولین مشخصه حس یک وانمودگر یا یک فریبکار را داشتن؛ از این جهت که باور دارد دیگران او را مطلوب‌تر از آنچه در ظاهر نشان می‌دهد می‌یابند، دومین مشخصه بیان کننده این حقیقت است که وانمودگرایان می‌ترسند دیگران بفهمند که فریبکار هستند و درنتیجه به آنان به عنوان یک فرد شکست‌خورده همان‌طور که خودشان باور دارند، نگاه کنند. به همین دلیل در موقعیت‌هایی که صلاحیتشان به‌طور مستقیم یا غیرمستقیم ارزیابی می‌شود، به دلیل ترس از شناسایی شدن، مضطرب می‌شوند و این نگرانی موجب پریشانی و رفتارهای غیر انطباقی^۱ در آنان می‌شود (Sakulku & Alexander, 2011) درونی ساختن موقعیتشان مشکل دارند و به طُرقی رفتار می‌کنند که احساسات وانمودگرایی خود را حفظ نمایند درنتیجه موفقیت خود را به عواملی غیر از توانایی نسبت می‌دهند (Leary, 2000).

از طرف دیگر به اعتقاد کیسکو، ممکن است بخشی از این احساسات مربوط به ناتوانی ادراک‌شده فرد در درست انجام دادن کار و موفقیت در شرایطی که احساسات وانمودگرایی رخ داده است، باشد. به عبارت دیگر اگر آن شرایط تغییر یابد ممکن است احساسات وانمودگرایی کاهش پیدا کند (Cisco, 2018). همچنین از نظر کائوتی، پدیده وانمودگرایی

1. Intellectual fraud
2. Maladaptive

یک شرطی شدن آگاهانه^۱ در افرادی است که در مخالفت با حقایق و دیدگاه دیگران، خودشان را لایق موفقیت نمی‌دانند و خود را کمتر از توانایی واقعی‌شان در نظر می‌گیرند (Kauati, 2013). در حقیقت تا زمانی که این افراد ضعف‌های خود را با توانایی‌های دیگران مقایسه کنند، به هوش و شایستگی دیگران بیشتر بها می‌دهند. از نظر کلانس (رادمهر و حیدریانی، ۱۳۹۷)، پدیده وانمودگرایی اشاره دارد به یک تجربه درونی از غیرواقعی بودن تفکرات^۲ در افرادی که دارای موقوفیت‌های سطح بالایی هستند اما نمی‌توانند موقوفیت خود را درونی کنند. از نظر او این پدیده، یک بیماری آسیب‌شناختی نیست بلکه به نوعی خود آسیبی یا خود تخریبی است که یک عامل مؤثر در بهزیستی روان‌شناختی فرد است. شدت یافتن این پدیده در یک فرد باعث می‌شود که وی نتواند موقوفیتش را به عنوان نتیجه توانایی‌های خود پذیرد، بنابراین تحت تأثیر احساسات خودتردیدی و اضطراب قرار می‌گیرد (Chand & kumar, 2018).

کلانس اشاره دارد به اینکه پدیده وانمودگرایی دارای شش ویژگی بالقوه است: ۱- سیکل وانمودگرایی: زمانی که یک وظیفه مرتبط با پیشرفت مانند یک تکلیف درسی تعیین گردد، سیکل وانمودگرایی شروع می‌شود. کسانی که ترس‌های وانمودگرایی دارند دچار خودتردیدی و اضطراب می‌شوند؛ که ممکن است یا بیش از حد برای کاری آماده شوند، در این صورت فرد باور دارد موقوفیتش به خاطر تلاش زیاد است؛ و یا در شروع، کار را به تأخیر می‌اندازد که در این مورد نیز موقوفیت خود را به شانس نسبت می‌دهد. گرچه ممکن است برای موقوفیتشان، بازخورد مثبت دریافت کنند اما این موقوفیت را ناشی از توانایی خودشان نمی‌دانند؛ و چون پیام‌های دریافتی با درک آن‌ها از موقوفیت، همخوانی ندارد، پیام‌های مثبت را نمی‌پذیرند. ترکیب این عوامل باعث تقویت سیکل وانمودگرایی می‌شود و از طرفی تکرار موقوفیت به جای اینکه ارتباطات بین سیکل را تضعیف کند، باعث تقویت حس فریبکاری می‌شود. وانمودگرایان انتظارات بالایی برای اهدافشان دارند. همچنین مفهوم خاصی از موقوفیت را برای خود در نظر می‌گیرند. چنانچه بین عملکرد واقعی و استاندارد موردنظر آن‌ها فاصله باشد، موقوفیت خود را نادیده می‌گیرند که همین مسئله موجب می‌شود به بازخورد مثبت اهمیتی ندهنند؛ بنابراین اگرچه دارای دستاوردهای بالایی هستند، ولی ارزیابی‌های پایین و غیرمنطقی در مورد عملکرد خود دارند. از طرفی، تکرار موقوفیت به اختلاف بین

1. Condition of aconscin
2. Intellectual phoniness

استانداردهای واقعی و آرمانی آن‌ها دامن زده و به همان نسبت باعث تقویت احساس فریبکاری یا وانمودگرایی می‌شود (Clance, 1985). ۲- نیاز به خاص بودن یا بهترین بودن: وانمودگرایان در طول سال‌های تحصیلی‌شان اغلب در صدر کلاس قرار دارند ولی بعدها در یک جایگاه بزرگ‌تر مانند دانشگاه، می‌فهمند که افراد نخبه زیادی وجود دارند که استعداد و توانایی‌شان در مقایسه با آن‌ها غیرمعمولی نیست. درنتیجه زمانی که بهترین نباشند، معمولاً استعداد خود را نادیده گرفته و به این نتیجه می‌رسند که کندذهن هستند. ۳- جنبه‌های ابرمرد یا ابرزن بودن: از نظر Clance این جنبه با ویژگی قبلی رابطه‌ای متقابل دارد و به کمال‌گرایی مربوط می‌شود (Sakulku & Alexander, 2011). وانمودگرایان توانایی‌های دیگران را بیش از حد برآورد می‌کنند و میزان قابلیتی که در موفقیت خود دارند را دست کم می‌گیرند. همین مساله باعث می‌شود که تأکید مفرط بر کمال و تلاش داشته باشند و در نتیجه معیارهای بیش از حد خود تحمیلی برای پیشرفت منجر به اهداف غیر واقعی می‌شود که غیرقابل دستیابی هستند (Parkman, 2016). ۴- ترس از شکست: زمانی که وانمودگرایان با وظایف مرتبط با پیشرفت مواجه می‌شوند، به دلیل ترس از شکست احتمالی دچار اضطراب زیادی می‌شوند. بنابراین برای اینکه ریسک شکست احتمالی را کاهش دهند، بیش از حد تلاش می‌کنند تا مطمئن شوند که شکست نمی‌خورند (Cisco, 2018). ۵- انکار شایستگی و اهمیت ندادن به تحسین‌ها و تمجیدها: از آنجاکه وانمودگرایان در درونی کردن موفقیتشان مشکل دارند و آن را به عواملی غیر از توانایی خود نسبت می‌دهند بنابراین تعریف و تمجید را نمی‌پذیرند و از صحت و اعتبار این ارزیابی‌های مثبت خرد می‌گیرند (Leary, 2000) زیرا باور ندارند که چنین شهرتی را بر اساس توانایی‌شان بدست آورده باشند (Parkman, 2016). ۶- ترس و گناه نسبت به موفقیت: ترس و گناهی که وانمودگرایان نسبت به موفقیت دارند به پیامدهای منفی موفقیتشان مربوط می‌شود. این افراد احساس می‌کنند موفقیت غیرعادی‌شان باعث شده است که ارتباط آن‌ها با خانواده یا همکلاسی‌هایشان کمتر شده و از آن‌ها دورتر شوند؛ و به خاطر متفاوت بودنشان احساس گواه کرده و نگران منزوی شدن هستند. همچنین به خاطر اینکه ممکن است موفقیتشان باعث افزایش خواسته‌ها و انتظارات اطرافیان از آن‌ها شود همواره اضطراب دارند. از آنجاکه وانمودگرایان نسبت به توانایی‌های خود شک دارند، از پذیرش مسئولیت‌های اضافی پرهیز می‌کنند؛ زیرا

نگران‌اند انتظارات یا خواسته‌های بالاتر دیگران، ناتوانی آن‌ها را آشکار کند (Clance, 1985).

جالب توجه است که در تحقیقات روی کتابداران دانشگاه، مشخص شد که فعالیت‌های اجتماعی مانند همراهی کردن، آموزش، کار شبکه‌ای، بحث با همکاران یا دوستان، با کسب نمرات پایین‌تر در پدیده وانمودگرایی همبستگی داشت و ثابت شد که فعالیت‌های اجتماعی مؤثرتر از موضع درونی هستند (Barr-Walker et al., 2019).

پیشنهاد پژوهش

محققان مطالعات علمی مختلفی در زمینه پدیده وانمودگرایی، تدوین مقیاس و اعتباریابی آن انجام داده‌اند. تعاریف متنوع پدیده وانمودگرایی منجر به توسعه مقیاس‌های مختلف اندازه‌گیری برای کاربردهای بالینی و تحقیقاتی شده است. برای اندازه‌گیری نشانگان پدیده وانمودگرایی، معمولاً از یکی از چهار ابزار رایج استفاده می‌شود. این چهار مقیاس پدیده وانمودگرایی عبارتنداز: ۱- مقیاس وانمودگرایی هاروی ۲- مقیاس پدیده وانمودگرایی کلانس ۳- مقیاس فریبکاری ادراک شده ۴- مقیاس وانمودگرایی لاری.

۱- مقیاس پدیده وانمودگرایی Harvey (HIPS): اولین پرسشنامه، مقیاس پدیده وانمودگرایی Harvey (1981) بود که شامل ۱۴ گویه بوده و همسانی درونی آن ۰/۷۰ است (Hellman & Caselman, 2004). این ابزار برای دانشجویان دوره کارشناسی ارشد ایجاد شد. و در بررسی‌های تحلیلی عاملی این مقیاس با تحلیل عاملی مرتبه اول مورد تأیید قرار گرفته است (Hellman & Caselman, 2004; Edwards et al., 1987).

۲- مقیاس پدیده وانمودگرایی کلانس (CIPS): Clance (1985) مقیاس پدیده وانمودگرایی را به منظور اندازه‌گیری بهتر پدیده وانمودگرایی و ارائه گزارش بهتر از احساسات یا علائم مشاهده شده بالینی که توسط مقیاس وانمودگرایی هاروی اشاره نشده بود، گسترش داد. بر عکس مقیاس وانمودگرایی هاروی این ابزار ۲۰ سؤالی، ترس از ارزشیابی و احساس توانایی کمتر نسبت به همسالان را شناسایی کرد. رایج‌ترین ابزاری که اغلب برای اندازه‌گیری گرایش‌های وانمودگرایی در یک جامعه عادی مورداستفاده قرار می‌گیرد، مقیاس کلانس است (Clance, 1985; Holmes et al., 1993; Mak et al., 1993). این ابزار در ۲۰ گویه بهینه‌سازی شده‌است و امکان دسته‌بندی نمره وانمودگرایی به ۰/۲۰۱۹ صورت ضعیف، متوسط و زیاد همراه با بیان یک امتیاز کلی را فراهم می‌کند. همسانی درونی

مقیاس در مطالعات متعدد، مقدار بالایی به دست آمده است. مقدار آلفا بین ۰/۸۴ تا ۰/۹۶ بوده است (Holmes et al., 1993; Mak et al., 2019).

۳- مقیاس فریبکاری ادراک شده (PFS): مقیاس دیگر مقیاس فریبکاری ادراک شده کالیگیان و استنبرگ، یک ابزار اندازه‌گیری ۵۱ گوی‌های برای سنجش پدیده وانمودگرایی است. ضریب همبستگی این مقیاس با مقیاس وانمودگرایی هاروی مقدار ۰/۸۳ گزارش شده است. همچنین این مقیاس با مقیاس کلانس همبستگی مثبت داشته و همسانی درونی ثابتی را نشان نداده است (Kolligian & Sternberg, 1991).

۴- مقیاس وانمودگرایی لاری (LIS): جدیدترین ابزار توسعه یافته، مقیاس لاری است. این ابزار شامل هفت سؤال است و آلفای آن ۰/۸۷ گزارش شده است. در مقیاس وانمودگرایی Leary، یک ابزار ۷ سؤالی با مفهوم سازی تک بعدی از پدیده وانمودگرایی همتراز شده است که صرفاً بر حس وانمودگرایی یا فریبکاربودن توجه دارد. همبستگی مقیاس وانمودگرایی لاری با ابزارهای موجود یعنی هاروی، کلانس و فریبکاری ادراک شده در محدوده ۰/۷۰ تا ۰/۸۰ بوده است (Leary, 2000).

همان‌گونه که اشاره شد نتایج تحقیقات مختلف نشان می‌دهد پدیده وانمودگرایی بر عملکرد تحصیلی تأثیر مستقیم داشته و پدیده‌ای به نام وانمودگرایی تحصیلی همچون وانمودگرایی، به عنوان یک اختلال روانی وجود دارد، اما ابزاری جهت بررسی آن در دست نیست. متأسفانه ابزارهای موجود مربوط به پدیده وانمودگرایی بوده و تمامی تحقیقاتی که تلاش کرده‌اند به وانمودگرایی دانش‌آموزان، دانشجویان و یادگیرندگان بپردازنند از ابزارهای مربوط به وانمودگرایی به عنوان یک اختلال روان‌شناختی استفاده کرده‌اند.

در ارتباط با وانمودگرایی تحصیلی باید گفت که بسیاری از اساتید و دانشجویان گزارش می‌دهند که در مقطعی از دوران تحصیل خود، پدیده وانمودگرایی یا احساس تردید نسبت به موقوفیت‌ها و توانایی‌های خود را تجربه کرده‌اند. این حس تردید می‌تواند افراد را از مشارکت کامل در فعالیت‌های تدریس و یادگیری بازدارد و باعث می‌شود که احساس کنند به یک محیط علمی تعلق ندارند. در این هنگام، بررسی پدیده وانمودگرایی از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است، زیرا می‌تواند خستگی عاطفی و فرسودگی شغلی را در بین مریبان (Hutchins et al., 2016) و دانشجویان (Villwock et al., 2017) تشید کند. در حالیکه وانمودگرایی به جنبه‌های کلی و عمومی این پدیده به عنوان یک اختلال

روان‌شناختی می‌پردازد، و انمودگرایی تحصیلی بر نشانه‌ها و آثار این پدیده در زندگی تحصیلی دانشجویان تأکید دارد.

نبود مقیاس یا ابزاری تدوین شده برای اندازه‌گیری پدیده و انمودگرایی تحصیلی باعث شده است که خود و انمودگرایی تحصیلی نادیده گرفته شود. بر همین اساس در این پژوهش تلاش گردیده است تا بر اساس مبانی نظری و تجربی مرتبط با پژوهش به تدوین ابزاری برای اندازه‌گیری و انمودگرایی تحصیلی یادگیرنده‌گان پرداخته شود؛ بنابراین در این پژوهش ابتدا بر اساس تحلیل محتوای مبانی نظری و تجربی به شناسایی نشانگرها و مؤلفه‌های و انمودگرایی تحصیلی و در مرحله بعد به ساخت و بررسی ساختار پرسشنامه و انمودگرایی تحصیلی پرداخته شده است؛ و تلاش شده است تا به سؤالات زیر پاسخ داده شود: ۱- مؤلفه‌های تشکیل‌دهنده و انمودگرایی تحصیلی کدام‌اند؟ ۲- آیا بین مؤلفه‌های استخراج شده از تحلیل محتوا با داده‌های تجربی، برازش مناسبی وجود دارد؟ ۳- آیا ابزار و انمودگرایی تحصیلی از روانی و پایایی مناسبی برخوردار است؟

روش

این پژوهش با توجه به هدف آن، یک تحقیق کاربردی محسوب می‌شود؛ و از لحاظ روش‌شناسی نیز جزو تحقیقات توصیفی از نوع همبستگی است. چون هدف اصلی تحقیق، تدوین و اعتباریابی ابزاری برای اندازه‌گیری و انمودگرایی تحصیلی است، از این نوع تحقیق استفاده شده است. جامعه آماری پژوهش شامل تمامی دانشجویان رشته پرستاری دانشگاه علوم پزشکی کرستان است که در سال تحصیلی ۹۸-۹۹ مشغول به تحصیل در دانشکده پیراپزشکی بوده‌اند. برای انتخاب نمونه از روش نمونه‌گیری تصادفی استفاده گردید و بر اساس نرم‌افزار G*power حجم نمونه‌ای به‌اندازه ۲۲۰ نفر از دانشجویان دانشکده پیراپزشکی به صورت تصادفی انتخاب شدند. برای انتخاب نمونه به روش تصادفی لیست تمامی دانشجویان گرفته شد. براساس قرعه کشی تعداد ۲۲۰ نفر انتخاب گردید و در مرحله بعد از طریق تماس با آنها پرسشنامه در اختیارشان قرار گرفت. از این تعداد، ۲۰۵ نفر پرسشنامه را عودت دادند. برای جمع‌آوری اطلاعات ابتدا از منابع نظری و تجربی برای طراحی اولیه سؤالات و انمودگرایی تحصیلی استفاده شد و بعد از ابزار محقق‌ساخته مبتنی بر مبانی نظری و تجربی که شامل ۳۹ سؤال بود، استفاده گردید. برای تجزیه و تحلیل داده‌ها از روش‌های روان‌سنجی و روش تحلیل عاملی تأییدی با استفاده از نرم‌افزارهای SPSS و

AMOS استفاده گردید. فرآیند انجام پژوهش به این صورت بود که ابتدا به مطالعه مبانی نظری و تجربی مرتبط با وانمودگرایی تحصیلی پرداخته شد تا نشانگرها و سوالات اولیه طراحی شود. در مرحله بعد از جامعه هدف نمونه‌ای به حجم ۴۰ نفر برای مرحله مقدماتی ابزار، انتخاب و پرسشنامه برای آنها اجرا گردید. بعد از بررسی سوالات در مرحله مقدماتی، به اجرای نهایی آزمون بر روی نمونه نهایی که شامل ۲۲۰ نفر بود پرداخته شد. درنهایت تجزیه و تحلیل نهایی سوالات با استفاده از روش تحلیل عاملی تأییدی انجام شد.

یافته‌ها

برای تحلیل اطلاعات جمع‌آوری شده ابتدا روایی محتوایی و آلفای کرونباخ با تأکید بر حذف هر سؤال در هر مرحله در قسمت مقدماتی مورد بررسی قرار گرفت. سپس به تجزیه و تحلیل نهایی پرسشنامه و بررسی ساختار عاملی آن پرداخته شد. برای بررسی روایی محتوایی در مرحله مقدماتی از نظر متخصصان با استفاده از روش ضریب روایی نسبی (DVR) استفاده گردید و با توجه به اینکه تعداد متخصصان در این پژوهش ۸ نفر بودند، مقدار ملاک قابل قبول برای هر آیتم برابر با ۸۵٪ بود. نتایج مربوطه در جدول ۱ آمده است.

جدول ۱. بررسی و تعیین ضریب روایی نسبی برای سوالات اولیه پژوهش

شماره سؤال (DVR)	مقدار سؤال (DVR)	شماره سؤال (DVR)	مقدار سؤال (DVR)	شماره سؤال (DVR)	مقدار سؤال (DVR)	شماره سؤال (DVR)
۰/۹۲	۲۷	۰/۹۰	۱۴	۰/۸۷	۱	
۰/۸۷	۲۸	۰/۸۷	۱۵	۰/۹۱	۲	
۰/۸۹	۲۹	۰/۸۸	۱۶	۰/۸۸	۳	
۰/۹۳	۳۰	۰/۹۱	۱۷	۰/۸۷	۴	
۰/۸۶	۳۱	۰/۸۴	۱۸	۰/۹۴	۵	
۰/۹۷	۳۲	۰/۸۶	۱۹	۰/۹۷	۶	
۰/۸۷	۳۳	۰/۸۹	۲۰	۰/۸۸	۷	
۰/۹۸	۳۴	۰/۸۷	۲۱	۰/۸۶	۸	
۰/۸۷	۳۵	۰/۸۷	۲۲	۰/۹۹	۹	
۰/۸۹	۳۶	۰/۹۸	۲۳	۰/۸۰	۱۰	
۰/۸۷	۳۷	۰/۹۶	۲۴	۰/۸۷	۱۱	
۰/۸۹	۳۸	۰/۸۹	۲۵	۰/۸۸	۱۲	
۰/۹۰	۳۹	۰/۹۴	۲۶	۰/۸۹	۱۳	

پایایی در مرحله مقدماتی: برای بررسی پایایی در این مرحله از روش آلفای کرونباخ با حذف سؤال در هر بار بررسی استفاده گردید؛ که بر اساس اصول روان‌سنجی سؤالاتی که با حذف آن‌ها میزان پایایی کاهش می‌یابد به عنوان سؤالات مناسب، و سؤالاتی که با حذف آن‌ها پایایی افزایش می‌یابد به عنوان سؤالات نامناسب حذف یا اصلاحی می‌شوند؛ بر اساس نتایج، پایایی کل آزمون برابر با ۰/۹۴ بود. بررسی سؤالات براساس این میزان پایایی کل انجام شده‌است. نتایج بررسی به شرح جدول ۲ است.

جدول ۲. بررسی سؤالات با استفاده از پایایی

شماره سؤال حذف سؤال	پایایی بعد از حذف سؤال	شماره سؤال حذف سؤال	پایایی بعد از حذف سؤال	شماره سؤال حذف سؤال	پایایی بعد از حذف سؤال
۰/۹۳۸	۲۸	۰/۹۳۶	۱۵	۰/۹۴۰	۱
۰/۹۳۷	۲۹	۰/۹۵	۱۶	۰/۹۴۰	۲
۰/۹۳۸	۳۰	۰/۹۳۷	۱۷	۰/۹۳۸	۳
۰/۹۳۷	۳۱	۰/۹۳۵	۱۸	۰/۹۳۸	۴
۰/۹۳۶	۳۲	۰/۹۳۷	۱۹	۰/۹۳۵	۵
۰/۹۳۸	۳۳	۰/۹۴۰	۲۰	۰/۹۳۸	۶
۰/۹۴۰	۳۴	۰/۹۳۶	۲۱	۰/۹۳۵	۷
۰/۹۴۰	۳۵	۰/۹۶	۲۲	۰/۹۳۶	۸
۰/۹۳۹	۳۶	۰/۹۳۶	۲۳	۰/۹۳۷	۹
۰/۹۴۰	۳۷	۰/۹۳۵	۲۴	۰/۹۳۶	۱۱
		۰/۹۳۶	۲۵	۰/۹۳۶	۱۲
		۰/۹۳۶	۲۶	۰/۹۳۵	۱۳
		۰/۹۳۷	۲۷	۰/۹۳۶	۱۴

تحلیل عاملی تأییدی مرتبه دوم؛ سؤالات بر مبنای منابع نظری و تجربی تدوین گردید و طبق منابع، آزمون از ۵ مؤلفه: احساس فریبکار بودن، حمایت خانوادگی، احساس گناه، انتظارات دیگران و احساس ناتوانی تشکیل شده‌است. لذا از روش تحلیل عاملی تأییدی برای بررسی ساختار عاملی پرسشنامه استفاده گردید؛ که نتیجه تحلیل عاملی تأییدی با استفاده از نرم‌افزار AMOS به صورت زیر بود:

برای بررسی اعتبار و آزمون مدل مفهومی، از تحلیل عاملی تأییدی مرتبه دوم استفاده گردید. برای بررسی معنی‌داری و قابل قبول بودن مدل، ۵ شاخص برازش به‌این صورت مورد

بررسی قرار گرفت: شاخص کای اسکوئر بهنجار یا نسبی (CMIN/DF)، پژوهشگران مقادیر بین ۱ تا ۵ را برای این شاخص مناسب و مقادیر بین ۲ تا ۳ را عالی دانسته‌اند. شاخص نیکوبی برازش تطبیقی (NFI)، مقدار نزدیک به ۱ برای این شاخص نشان‌دهنده مناسب بودن مدل است. شاخص برازش نسبی (IFI)، مقدار نزدیک به ۱ برای این شاخص نشان‌دهنده مناسب بودن مدل است. ریشه دوم میانگین مجددرات خطای تقریب (RMSEA) و ریشه دوم میانگین مریعات باقی‌مانده (RMR)، درنهایت مقادیر نزدیک به صفر در این دو شاخص نشان‌دهنده مناسب بودن مدل است. لازم به ذکر است در حال حاضر مناسب‌ترین و معترض‌ترین شاخص برای آزمون مدل‌های ساختاری و تأییدی استفاده از شاخص REMSEA است (Meyers et al., 2012؛ ترجمه شریفی و همکاران، ۱۳۹۱).

نتایج شاخص‌های مذکور در جدول ۳ آرائه شده است.

جدول ۳. مشخصه‌های برازنده‌گی مدل تأییدی بعد از اصلاح.

شاخص برازنده‌گی	مقدار مشاهده شده بعد از اصلاح	مناسب / نامناسب بودن
CMIN/DF (شاخص کای اسکوئر بهنجار یا نسبی)	۲/۲۳	مناسب بودن مدل
RMR (ریشه دوم میانگین مریعات باقی‌مانده)	۰/۰۸۸	مناسب بودن مدل
RMSEA (ریشه دوم میانگین مجددرات خطای تقریبی)	۰/۰۶۸	مناسب بودن مدل
CFI (شاخص برازش تطبیقی)	۰/۹۰	مناسب بودن مدل
IFI (شاخص برازش افزایشی)	۰/۹۱	مناسب بودن مدل

جدول ۴ به بررسی بارهای عاملی، میانگین سؤال، مقدار t و سطح معنی‌داری در مدل تحلیل عاملی تأییدی مرتبه دوم بعد از اصلاح مدل پرداخته است و نتایج را بر روی هر کدام از مؤلفه‌ها و مقیاس کل و انمودگرایی تحصیلی نشان می‌دهد، برای تعیین هر سؤال بر روی یک عامل از مقدار ۰/۳۵ به عنوان بار عاملی مورد تأیید استفاده گردید که بر اساس نتایج جدول از مجموع ۳۵ سؤال اولیه در مرحله مقدماتی استخراج شد.

آزمون و انمودگرایی تحصیلی با ۲۸ سؤال در ۵ مؤلفه مورد تأیید قرار گرفت که عوامل استخراج شده با سؤال‌های مربوط به هر عامل به صورت زیر بود: مؤلفه احساس فریبکاری با ۶ سؤال با شماره سؤال‌های ۱-۱۳-۱۴-۱۹-۲۰-۳۰؛ مؤلفه احساس ناتوانی با تعداد ۹ سؤال و با شماره سؤال‌های ۴-۹-۱۶-۱۷-۲۲-۲۳-۲۴-۲۵-۲۸؛ مؤلفه احساس گناه با تعداد ۴ سؤال

با شماره سؤال‌های ۵-۶-۲۷-۲۶؛ مؤلفه انتظارات دیگران با تعداد ۳ سؤال با شماره سؤال‌های ۱۸-۲۱-۲۹ و مؤلفه کنترل بیرونی و حمایت‌های خانوادگی با تعداد ۶ سؤال با شماره سؤال‌های ۲-۱۰-۱۱-۱۲-۱۵ و ۳۱.

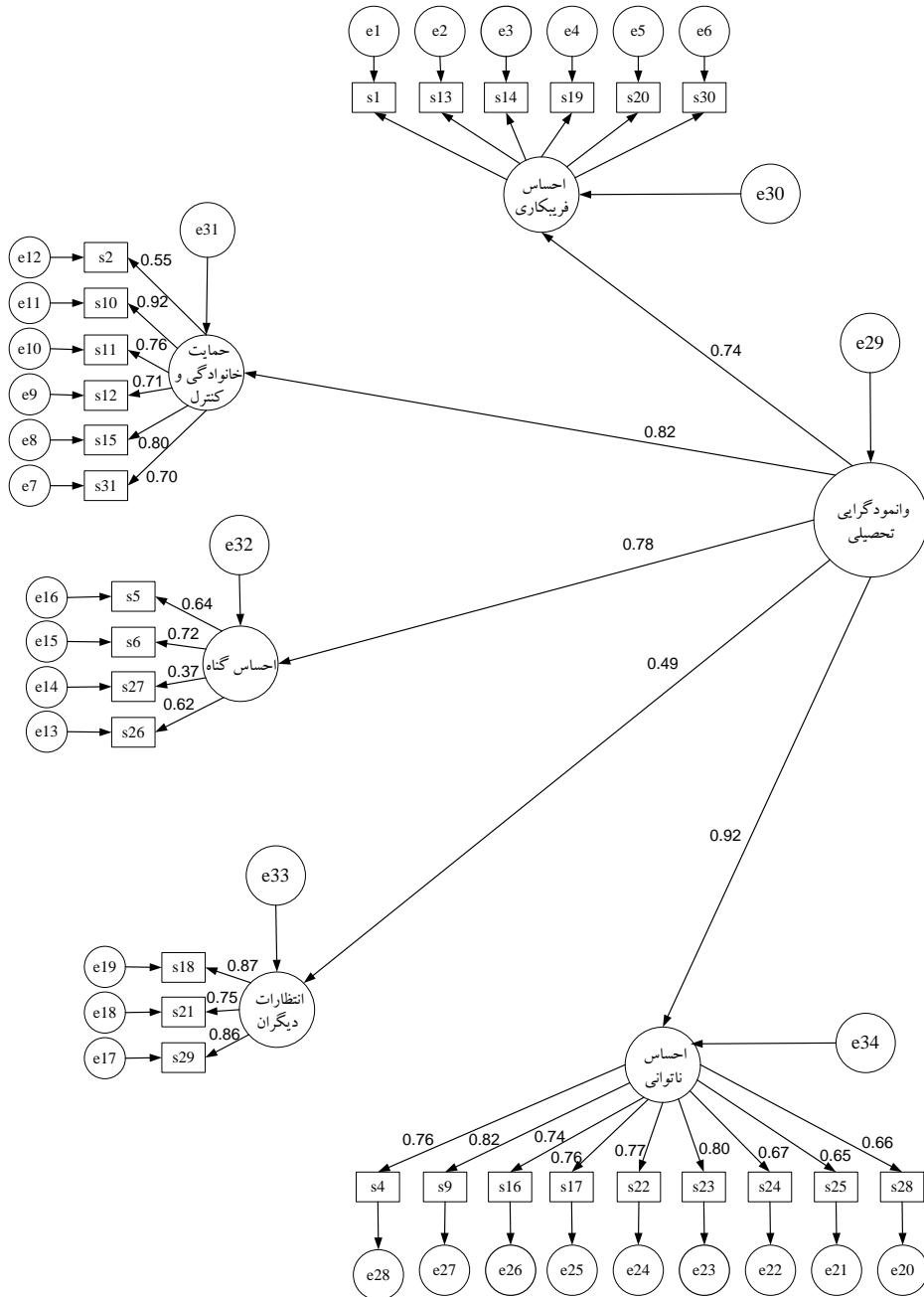
جدول ۴. ضرایب استاندارد و بارهای عاملی:

شماره سؤال	احساس فریبکاری	احساس ناتوانی	احساس گناه	احساس دیگران	انتظارات خانوادگی و کنترل بیرونی	میانگین سؤال	t مقدار	p مقدار
۱	۰/۸۷				۰/۸۹	۴۵/۶۱	۰/۰۰۰۱	
۲		۰/۷۶			۰/۰۵	۰/۴۰	۸/۲۸	۰/۰۰۰۱
۴		۰/۷۶			۰/۷۹	۰/۷۳	۲۷/۷۳	۰/۰۰۰۱
۵	۰/۶۴				۰/۷۷	۰/۵۲	۱۸/۵۲	۰/۰۰۰۱
۶	۰/۷۲				۰/۷۸	۰/۷۸	۲۴/۷۸	۰/۰۰۰۱
۹	۰/۸۲				۰/۸۵	۰/۶۹	۴۱/۶۹	۰/۰۰۰۱
۱۰		۰/۹۲			۰/۹۱	۰/۷۵	۷۷/۷۵	۰/۰۰۰۱
۱۱		۰/۷۶			۰/۷۹	۰/۳۳	۱۷/۳۳	۰/۰۰۰۱
۱۲		۰/۷۱			۰/۷۸	۰/۵۱	۲۰/۵۱	۰/۰۰۰۱
۱۳	۰/۸۸				۰/۹۱	۰/۷۰	۵۹/۷۰	۰/۰۰۰۱
۱۴	۰/۸۷				۰/۸۹	۰/۶۳	۴۳/۶۳	۰/۰۰۰۱
۱۵		۰/۸۰			۰/۸۳	۰/۲۸	۳۰/۲۸	۰/۰۰۰۱
۱۶	۰/۷۴				۰/۷۸	۰/۱۷	۲۳/۱۷	۰/۰۰۰۱
۱۷	۰/۷۶				۰/۷۸	۰/۸۲	۲۴/۸۲	۰/۰۰۰۱
۱۸	۰/۸۷				۰/۹۱	۰/۲۷	۴۹/۲۷	۰/۰۰۰۱
۱۹	۰/۸۱				۰/۸۵	۰/۶۲	۲۹/۶۲	۰/۰۰۰۱
۲۰	۰/۹۰				۰/۹۱	۰/۹۸	۵۴/۹۸	۰/۰۰۰۱
۲۱		۰/۷۵			۰/۸۲	۰/۸۲	۵۴/۹۸	۰/۰۰۰۱
۲۲	۰/۷۷				۰/۸۰	۰/۲۷	۱۸/۲۷	۰/۰۰۰۱
۲۳	۰/۸۰				۰/۸۲	۰/۵۴	۲۷/۵۴	۰/۰۰۰۱
۲۴	۰/۶۷				۰/۷۱	۰/۵۸	۲۴/۵۸	۰/۰۰۰۱
۲۵	۰/۶۵				۰/۶۹	۰/۰۵	۱۴/۰۵	۰/۰۰۰۱
۲۶	۰/۶۲				۰/۷۵	۰/۳۲	۱۷/۳۲	۰/۰۰۰۱
۲۷	۰/۳۷				۰/۵۰	۰/۷۷	۴/۷۷	۰/۰۰۰۱
۲۸	۰/۶۶				۰/۸۹	۰/۰۹	۱۲/۰۹	۰/۰۰۰۱
۲۹		۰/۸۶			۰/۸۹	۰/۹۱	۴۲/۹۱	۰/۰۰۰۱

شماره سؤال	فریبکاری	احساس ناتوانی	گناه	انتظارات دیگران	خانوادگی و کنترل بیرونی	میانگین سؤال	مقدار t	p
۳۰						۰/۸۶		
۳۱	وانمودگرایی تحصیلی					۰/۷۴		
	مقدار t سطح معناداری	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱
		۰/۷۰	۰/۷۶	۰/۷۶	۰/۷۶	۰/۷۶	۰/۷۶	۰/۷۶
			۰/۸۲	۰/۵۰	۰/۷۸	۰/۹۲		
				۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱
					۶/۶۴	۵/۹	۶/۸۱	۸/۰۳

درنهایت بعد از انجام تحلیل عاملی تأییدی مرتبه دوم مقیاس وانمودگرایی تحصیلی با ۵ مؤلفه اصلی احساس فریبکاری با ضریب استاندارد ۰/۷۴، احساس ناتوانی با ضریب استاندارد ۰/۹۲، احساس گناه با ضریب استاندارد ۰/۷۸، انتظارات دیگران با ضریب استاندارد ۰/۵۰، کنترل بیرونی و حمایت‌های خانوادگی با ضریب استاندارد ۰/۸۲ مورد تأیید قرار گرفت. نتایج این تحلیل در نمودار ۱ ارائه شده است.

نمودار ۱. تحلیل عاملی تأییدی مقیاس وانمودگرایی تحصیلی.

میزان پایایی مقیاس نهایی وانمودگرایی تحصیلی و پنج مؤلفه مرتبط با آن بر اساس نتایج میزان آلفای کرونباخ و روش دونیمه کردن به دست آمده است. برای مؤلفه های احساس فریبکاری، احساس ناتوانی، احساس گناه، انتظارات دیگران، کنترل بیرونی و حمایت های خانوادگی و مقیاس کل به ترتیب برابر با ۰/۸۷ و ۰/۹۱ و ۰/۹۲ و ۰/۷۰ و ۰/۶۸؛ ۰/۸۸؛ ۰/۹۱ و ۰/۹۲؛ ۰/۹۳ و ۰/۸۸ و ۰/۸۷ و ۰/۸۴؛ ۰/۹۴ و ۰/۸۷؛ که نشان دهنده مناسب بودن پایایی برای همه مؤلفه ها و مقیاس کل وانمودگرایی تحصیلی است. نتایج مربوطه در جدول ۵ آمده است.

جدول ۵. ضرایب پایایی آلفای کرونباخ و دونیمه کردن.

مؤلفه های وانمودگرایی تحصیلی	مقدار آلفای کرونباخ	مقدار پایایی دونیمه کردن
احساس فریبکاری	۰/۸۷	۰/۹۱
احساس ناتوانی	۰/۹۱	۰/۹۲
احساس گناه	۰/۷۰	۰/۶۸
انتظارات دیگران	۰/۸۸	۰/۸۴
کنترل بیرونی و حمایت های خانوادگی	۰/۸۷	۰/۸۸
وانمودگرایی تحصیلی	۰/۹۳	۰/۹۴

لازم به ذکر است که شاخص های توصیفی مرتبط با مقیاس و مؤلفه های آن به منظور مشخص کردن وضعیت دانشجویان در وانمودگرایی تحصیلی، استفاده شده است. شاخص های توصیفی نیز برای وانمودگرایی تحصیلی و مؤلفه های آن در نمونه انتخابی مورد بررسی قرار گرفت. این شاخص ها شامل تعداد افراد، میانگین، خطای استاندارد میانگین و انحراف استاندارد برای نمره کل وانمودگرایی تحصیلی و مؤلفه های آن در نمونه انتخابی بود. براساس نتایج، در نمونه انتخابی میانگین وانمودگرایی تحصیلی برابر با ۷۲/۹ و انحراف استاندارد برابر با ۲۳/۵۰ می باشد. نتایج این بررسی نیز در جدول ۶ ارائه شده است.

جدول ۶. شاخص های توصیفی در نمونه انتخابی

مؤلفه ها	تعداد	میانگین	خطای استاندارد میانگین	انحراف استاندارد
وانمودگرایی تحصیلی	۲۰۵	۷۲/۹	۱/۶۴	۲۳/۵۰
فریبکاری	۲۰۵	۱۵/۳	۰/۵۰	۷/۱۹
ناتوانی	۲۰۵	۲۴/۹	۰/۶۴	۹/۱۶
گناه	۲۰۵	۹/۸	۰/۲۴	۳/۵۵
انتظارات	۲۰۵	۷/۵	۰/۲۳	۳/۳۴
کنترل و حمایت خانوادگی	۲۰۵	۱۵/۳	۰/۴۲	۶/۰۳۷

بحث و نتیجه‌گیری

وانمودگرایی تحصیلی به عنوان یک پدیده روان‌شناختی می‌تواند عملکرد تحصیلی دانش‌آموزان و دانشجویان را تحت تأثیر قرار دهد، بنابراین تشخیص و شناسایی دانشجویان با وانمودگرایی تحصیلی می‌تواند در بهبود عملکرد آن‌ها تأثیر قابل توجهی داشته باشد. بر همین اساس در این پژوهش به ساخت و بررسی ساختار عاملی و ویژگی‌های روان‌سنجدی ابزاری برای تشخیص وانمودگرایی تحصیلی در بین دانشجویان رشته‌های پیراپزشکی به ویژه دانشجویان پرستاری پرداخته شد. برای دستیابی به این هدف ابتدا مبانی نظری و تجربی مرتبط با وانمودگرایی و وانمودگرایی تحصیلی مورد مطالعه و بررسی قرار گرفت تا به شناسایی مؤلفه‌ها و نشانگرهای وانمودگرایی تحصیلی پرداخته شود. در مرحله بعد نشانگرهای شناسایی شده به عنوان ابزار وانمودگرایی تحصیلی بر اساس اصول روان‌سنجدی مورد بررسی قرار گرفت.

نتایج آماری پژوهش نشان داد که ابزار وانمودگرایی تحصیلی در نهایت از پنج مؤلفه احساس فریبکاری، احساس ناتوانی، احساس گناه، انتظارات دیگران، کنترل بیرونی و حمایت‌های خانوادگی و مقیاس که به ترتیب با میزان پایایی ۰/۸۷؛ ۰/۹۱؛ ۰/۷۰؛ ۰/۸۸؛ ۰/۸۷ و پایایی کل برابر با ۰/۹۳ مورد تأیید قرار گرفت و نتیجه ساختار عاملی با روش تحلیل عاملی مرتبه دوم با نرم‌افزار AMOS با مقدار ۰/۰۶۸ RMSEA مورد تأیید قرار گرفت.

نتایج بدست آمده برای تدوین ابزار وانمودگرایی تحصیلی در این پژوهش با نشانگان وانمودگرایی به عنوان یک اختلال روان‌شناختی که بر عملکرد تحصیلی دانشجویان تأثیر گذار است همخوان بوده است. (Leary, 2000)، سه مشخصه برای وانمودگرایی برشمرد، اولین مشخصه حس یک وانمودگر یا یک فریبکار را داشتن؛ دومین مشخصه ترس از مورد ارزیابی قرار گرفتن و سومین ویژگی مرتبط دانستن ویژگی‌ها با عواملی غیر از توانایی خود (Sakulku & Alexander, 2011). از نظر کیسکو، این احساسات ممکن است بخشی مربوط به ناتوانی ادراک شده فرد در درست انجام دادن کار و موفقیت در شرایطی که احساسات وانمودگرایی رخ داده است، باشد به عبارت دیگر اگر آن شرایط تغییر یابد ممکن است احساسات وانمودگرایی کاهش پیدا کند (Cisco, 2018). کالیگیان و استرنبرگ، اصطلاح فریبکاری ادراک شده¹ را که ترکیبی از مؤلفه‌های شناختی و هیجانی است، برای

1. Perceived fraudulence

تصویف پدیده وانمودگرایی پیشنهاد دادند (Sakulku & Alexander, 2011). کترد و رایز، در تعریف وانمودگرایی می‌گویند هر کسی که ظاهر بیرونی یا خود عمومی که جهت برآورده کردن انتظارات عمومی به نمایش می‌گذارد، با خود خصوصی که دارد متفاوت باشد می‌تواند یک وانمودگرا باشد (Sakulku & Alexander, 2011). تلاش برای پنهان کردن فریبکاری مرتکب شده و ترس مداوم از برمنا شدن این فریبکاری، باعث پیدایش پنج نشانه در افراد وانمودگرا شده است. از جمله: اضطراب فرآگیر، عزت نفس پایین، افسردگی، فرسودگی جسمی و عدم اعتماد به نفس (Kauati, 2013).

درنهایت بر اساس نتایج پژوهش حاضر و همخوانی این نتایج با مبانی نظری و تجربی، ابزاری مناسب برای تشخیص و شناسایی وانمودگرایی تحصیلی دانشجویان تدوین شده است. مقیاس‌های رایج، به منظور اندازه‌گیری پدیده وانمودگرایی مورد استفاده قرار می‌گیرد لیکن مقیاس تدوین شده حاضر ابزاریست که نشانه‌های پدیده وانمودگرایی تحصیلی را اندازه‌گیری می‌کند. به عبارت دیگر مناسب‌ترین آزمون برای تشخیص وانمودگرایی تحصیلی نسبت به سایر ابزارهاست. این آزمون توانایی تشخیص دقیق‌تری از وانمودگرایی به عنوان یک مشکل تحصیلی دارد. لذا می‌توان از این ابزار برای شناسایی دانشجویان با مشکلات وانمودگرایی تحصیلی استفاده کرد. از آنجاکه وانمودگرایی تحصیلی یکی از مهم‌ترین متغیرهایی است که عملکرد تحصیلی دانشجویان را تحت تأثیر قرار می‌دهد، متأسفانه تاکنون ابزاری برای شناسایی افراد دارای وانمودگرایی تحصیلی وجود نداشته است. این آزمون اولین ابزار برای شناسایی این اختلال تحصیلی روان‌شناختی، در روان‌شناسی تربیتی و علوم تربیتی محسوب می‌شود. پیشنهاد می‌گردد که پژوهشگران و متخصصان حوزه تعلیم و تربیت جهت شناسایی مشکل وانمودگرایی تحصیلی از این ابزار استفاده کنند.

در ارتباط با نمره آزمون، لازم است اشاره شود که این آزمون دارای نمره کل بوده و نمره کل آزمون نشان دهنده وضعیت فرد در مقیاس وانمودگرایی تحصیلی می‌باشد. برای استفاده از این ابزار نقطه برش تعیین نشده و مبنای تصمیم‌گیری با توجه به آمار توصیفی، میانگین درنظر گرفته شده است. دانشجویانی که در نمره کل و میانگین هر کدام از مولفه‌ها نمرات بالاتر از میانگین کسب می‌کنند، به عنوان افراد با ویژگی وانمودگرایی تحصیلی در مقیاس کل و در مولفه‌ها شناخته می‌شوند.

از جمله محدودیت‌ها باید به همزمانی شیوه بیماری کرونا با انجام این پژوهش اشاره کرد. همین امر باعث گردید پژوهشگر جهت اجرای پرسشنامه‌ها با چالش روی رو شود. با پیگیری و از طریق تماس‌های مکرر با انتخاب شدگان، این مشکل برطرف گردید. محدودیت دیگر کمبوذ منابع در زمینه و انمودگرایی تحصیلی بود که پژوهشگر با مرور منابع مختلف تا حدودی بر این مشکل نیز غلبه کرد. این مقیاس بر روی دانشجویان رشته‌های پرستاری تدوین و هنجاریابی شده است. با وجود این محدودیت، می‌توان از این مقیاس برای تشخیص و انمودگرایی تحصیلی سایر دانشجویان نیز استفاده کرد.

براساس نتایج این پژوهش، پیشنهاد می‌شود که پژوهشگران به بررسی متغیرهای مرتبط با وانمودگرایی تحصیلی پردازنند. همچنین پیشنهاد می‌شود که ابزار تدوین شده برای بررسی بیشتر بر روی جامعه‌های آماری دیگر در سایر رشته‌ها اجرا و نتایج آن تحلیل گردد. در پایان پیشنهاد می‌شود برای دانشجویانی که با مشکلات تحصیلی روی رو هستند، با توجه به اهمیت وانمودگرایی تحصیلی و تأثیر آن بر عملکرد تحصیلی و یادگیری دانشجویان، از این پرسشنامه برای تشخیص پدیده و انمودگرایی تحصیلی در آنها استفاده شود.

تعارض منافع

هیچ کدام از نویسنده‌گان این مطالعه، افراد و یا دستگاه‌ها تعارض منافعی برای انتشار این مقاله ندارند. از هیچ فرد یا نهادی کمک مالی دریافت نشده و تمامی ملاحظات اخلاقی در همه مراحل پژوهش رعایت شده بود. لازم به ذکر است که جهت دریافت رایگان پرسشنامه می‌توانید درخواست خود را به ایمیل نویسنده مسئول ارسال نمایید تا پرسشنامه در اختیار مخاطب قرار گیرد.

سپاسگزاری

از دانشجویان گرامی رشته پرستاری دانشگاه علوم پزشکی کردستان و همه بزرگوارانی که با همراهی و مساعدت خود، در انجام پژوهش ما را یاری کردند، سپاسگزاریم. امیدواریم که نتایج این پژوهش گامی در جهت کاهش مشکلات و ارتقاء کیفیت زندگی و تحصیلات دانشجویان باشد.

منابع

- رادمهر، فرناز و حیدریانی، لیلا. (۱۳۹۷). بررسی رابطه استرس تحصیلی و اضطراب اجتماعی در دانشجویان و نقش آن در پیش‌بینی نشانگان و انمودگرایی. *مجله رویش روان‌شناسی*، ۱۱(۱)، ۵۵-۶۹.
- صلوچی، مجید تمثیلی فر، محمدرضا و ناصری، جمیله. (۱۳۹۶). رابطه‌ی تاب‌آوری، امیدواری و هوش هیجانی با فرسودگی تحصیلی دانشجویان. *مجله مطالعات آموزش و یادگیری*، ۹(۱)، ۵۰-۶۷.
- کلانی راد، مهرنوش مدنی پور، نادیا و صالحی، مهدیه. (۱۳۹۹). رابطه کمال‌گرایی و طرح‌واره‌های ناسازگار اولیه با سندروم ایمپاستر در دختران دانشجو. *فصلنامه تعالی مشاوره و روان‌درمانی*، (کیسکو، ۲۰۱۸)، ۲۳-۲۴.
- میرز، لاورنس اس، گارنیو، ا جی و گامست، گلن. (۱۳۹۱). پژوهش چند متغیری کاربردی (طرح و تعمییم). (ترجمه حسن پاشا شریفی و همکاران)، تهران: انتشارات رشد.

References

- Barr-Walker, J., Werner, D., Keller, M., L., & Bass, M. (2019). Coping with impostor feelings: evidence-based recommendations from a mixed methods study. <https://doi.org/10.31229/osf.io/gw9pm>
- Chand, R., & Kumar, A. (2018). self-concept, social support and self- seem as the predictors of Imposter phenomenon among the science students off Himachal Pradesh university. *International Journal of Research Culture Society*, 2 (2), 381-384.
- Chapman, A. (2017). Using the assessment process to overcome Imposter Syndrome in mature students. *Journal of further and higher education*, 41 (2), 112-119.
- Chromey, K.J. (2017)."I'M NOT JUST CRAZY.: Exploring the impostor phenomenon in an educational and communicative context. *Fargo, North Dakota State: North Dakota state university of agriculture and applied science*, 105.
- Cisco, J. (2019). Using academic skill set interventions to reduce impostor phenomenon feelings in postgraduate students. *Journal of Further and Higher Education*, 1-15. <https://doi.org/10.1080/0309877X.2018.1564023>
- Clance, P. R. (1985). *The Impostor Phenomenon*. Atlanta: Peachtree.
- Clance, P. R., & Imes, S. (1978). The imposter phenomenon in high achieve women: dynamics and therapeutic intervention. *Psychother. Theory Res*, 15, 241–247.
- Edwards, P. W., Zeichner, A., Lawler, N., & Kowalski, R. (1987). A validation study of the Harvey impostor phenomenon scale. *Psychotherapy*, 24, 256–259.
- Hellman, C. M., & Caselman, T. D. (2004). A psychometric evaluation Of the Harvey imposter phenomenon scale. *J. Pers. Assess*, 83, 161–166.
- Holmes, S.W., Kertay, L., Adamson, L. B., Holland, C. L., & Clance, P. R. (1993). Measuring the impostor phenomenon: a comparison of Clance's IP Scale and Harvey's I-P Scale. *J. Pers. Assess*, 60, 48–59.

- Hutchins, H.M., Penney, L.M., & Sublett, L.M. (2017). What imposters risk at work: Exploring imposter phenomenon, stress coping, and job outcomes. *Human Resource Development Quarterly*, 28(1), 28-31.
- Kauati, A. (2015). the impostor syndrome and academic life. *Interparadigmas* 1 (1):75-88.
- Kolligian, J., & Sternberg, R. J. (1991). Perceived fraudulence in young adults: is there an "impostor syndrome"? *J. Pers. Assess.*, 56, 308-326.
- Leary, M.R., Patton, K.M., Orlando, A.E., & Funk, W. (2000). The Impostor Phenomenon: Self-Perception, reflected appraisals, and interpersonal strategies. *Journal of Personality*, 68 (4), 725-756.
- Mak, K.K.L., Kleitman, S., & Abbott, M.J. (2019). Impostor Phenomenon Measurement Scales: A Systematic Review. *Front. Psychol*, 10, 671.
- Maqsood, H., Shakeel, HA., Hossain, H., Khan, A.R., Ali, A., Ishaq, A., & Yarshah, S.A. (2018). The descriptive study of imposter syndrome in medical students. *International Journal of Research in medical science*, 6 (10), 3431-3434.
- McElwee & Yurak, T.J. (2010). the phenomenology of the impostor phenomenon. *Individual Differences Research*, 8 (3), 184-197.
- Parker, R., Bresette, L., O'Neill, J., Scapino, M., Walsh, A., Walters, K., & Woods, E. (2005). Self- Esteem, Locus of Control, the Imposter Phenomenon, and Academic Achievement in High School Students. *PSI CHI journal of undergraduate research*, 10 (3), 115-120.
- Parkman, A. (2016). the imposter phenomenon in higher education: incidence and impact. *Journal of higher education theory and practice*, 16 (1), 51-58.
- Safarzadeh, S., Esfahaniasl, M., & Bayat, M.R. (2012). The Relationship between Self- Concept and Achievement Motive with Imposter Phenomenon in Students of the Islamic Azad University of Ahvaz. *Journal of Basic and Applied Scientific Research*, 2(12), 12802-12808.
- Sakulku & Alexander, J. (2011).The Impostor Phenomenon. *International Journal of Behavioral Science*, 6 (1), 75-97.
- Sonnak, C., & Towell, T. (2001). the impostor phenomenon in British university students: Relationships between self-esteem, mental health, parental rearing style and socioeconomic status. *Personality and Individual Differences*, 31 (6), 863-874.
- Villwock, J. A., Sabin, L.B., Koester, L.A., & Harris, T.M. (2016). Impostor syndrome and burnout among American medical students: a pilot study. *International Journal of Medical Education*, 7, 364-369.
- Kalayirad, M., Madanipour, N., & Salehi, M. (2020). The Relationship between perfectionism and Early Maladaptive Fantasies with Imposter syndrome in female students. *Journal of consulting Excellence and psychotherapy*, (9), 24-33. [In Persian].
- Meyers, L.S., Guarino, A.J., & Gamst, G. (2012). *Applied Multivariate Research (design and interpretation)*. 2nd ed. Tehran: Roshd publication, 90-170. [In Persian].
- Sadoughi, M., Tammanaeifar, M., & Naseri, J. (2017). The relationship between Resilience, Hope, Emotional Intelligence and Academic Burnout among Iranian university students. *Studies in learning and instruction*, 9 (1), 50- 67. [In Persian].
- Radmehr, F., & Heydariani, L. (2019). Examine Relationship of Academic stress and social Anxiety in students and its Role in predicting the Imposter syndrome. *Journal of Rooyesh-e-Ravanshenasi*, 7 (11), 55-69. [In Persian].

پیوست ۱. پرسشنامه مقیاس وانمودگرایی تحصیلی

ردیف	عبارات	کاملاً موافق	موافق حدودی	موافق مخالف	کاملاً مخالف
۱	فکر می‌کنم دیگران در ارتباط با موفقیت تحصیلی من فریب خورده‌اند.				
۲	وجود حمایت‌های مداوم و بی‌دریغ خانواده در زمینه تحصیلات را عامل اصلی در پیشرفت و کسب موفقیت خود می‌دانم.				
۳	دوست ندارم دیگران واقعیت را در مورد موفقیت‌هایم به ویژه در زمینه تحصیلات بدانند.				
۴	اغلب احساسی شبیه به گناه در مورد پیشرفت و جایگاه تحصیلی خودم دارم.				
۵	وقتی که به جایگاه و موفقیت تحصیلی خودم فکر می‌کنم احساس ناخوشایند و عصبانیت پیدا می‌کنم.				
۶	به عنوان یک دانشجو، ناتوانی در برآورده کردن توقعات و انتظارات اطرافیان و خانواده نگران و مضطربم می‌کند.				
۷	سبک تربیتی و نحوه برخورد والدین یک عامل کلیدی در پیشرفت تحصیلی من بوده است.				
۸	همیشه خود را نیازمند به توجه و تأیید خانواده در طی مدارج تحصیلی می‌دانم.				
۹	عامل اصلی موفقیت من در تحصیلات، اطرافیان و شرایط خاص شناس من بوده است.				
۱۰	من نسبت به دیگران ضعف‌های تحصیلی بیشتری دارم، گرچه شاید به نظر نباشد.				
۱۱	به خاطر قابلیت‌ها و موقعیت تحصیلی که دارم، احساس فریب دیگران را دارم و دوست ندارم در جمع آنها باشم.				
۱۲	فکر نمی‌کنم با توانایی‌هایی که دارم بدون حمایت دیگران بتوانم موفقیت بیشتری کسب کنم.				
۱۳	تمایلی به شرکت در عرصه رقابت در زمینه‌های تحصیلی ندارم.				
۱۴	باتوجه به توانایی‌هایی که دارم نهاده علمی و تحصیلی از طرف دانشگاه در مجتمع علمی و آموزشی شرکت کنم.				
۱۵	از اینکه کسب موفقیت در تحصیلات منجر به افزایش انتظارات و توقعات از من می‌شود، ناراحت می‌شوم.				
۱۶	تکرار موفقیت‌های تحصیلی‌ام دیگران را در مورد من بیشتر به اشتباه می‌اندازد.				
۱۷	تلash می‌کنم با رفتار و گفتار دیگران تصور دیگری از توانایی‌ها و موقعیت تحصیلی‌ام داشته باشد.				
۱۸	دوست دارم دیگران تصویر متفاوتی نسبت به آنچه هستم از من و قابلیت‌هایم داشته باشد.				

ردیف	عبارات	کاملاً موافق	موافق حدودی	موافق مخالف	کاملاً مخالف
۲۲	غلب اوقات فکر می‌کنم ممکن است نتوانم فارغ‌التحصیل شوم.				
۲۳	غلب فکر می‌کنم شکست‌های تحصیلی در انتظارم هستند که منجر به آبرو ریزیم می‌شود.				
۲۴	دیگران بیشتر از من شایستگی بودن در جایگاه تحصیلی ام را دارند.				
۲۵	شانس و قرارگرفتن در شرایط مناسب، بیشتر از قابلیت‌های فردی در موفقیت تحصیلی من دخیل بوده است.				
۲۶	به خاطر شکست‌های تحصیلی خودم را شایسته سرزنش و ملامت می‌دانم.				
۲۷	به کار بردن عناوین و درجات تحصیلی احساس ناخوشایندی ایجاد می‌کند.				
۲۸	هوش و توانایی اغلب همکلاسی‌هایم نسبت به من بیشتر است.				
۲۹	موقعیت و جایگاه تحصیلی من درخور و قابل توجه نیست.				
۳۰	برای جبران ناتوانی‌های تحصیلی، تلاش و کوشش زیادی برای قانع کردن دیگران دارم تا من را فردی موفق بشناسند.				
۳۱	شنیدن تعریف و تمجیدهای اطرافیان از موفقیت‌های تحصیلی ام من را بیشتر ترغیب می‌کند.				

استناد به این مقاله: فدوی، فرزانه، زندی، فرزاد و جدیدی، هوشنگ. (۱۴۰۱). تدوین ساختار عاملی مقیاس و انmodگرایی تحصیلی بین دانشجویان پرستاری. *فصلنامه اندازه‌گیری تربیتی*, ۱۲(۴۸)، ۵۳-۷۵.

doi: 10.22054/jem.2023.62480.2204

Educational Measurement is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License.